

la col·lecció de vehicles d'època. De fet és el cobert del camp d'hoquei tancat posteriorment amb parets.

Gàbia dels micos

Ara és el bar i els lavabos. Està ubicada al jardí del mig, prop del llac, i és a la vora de les restes d'una gàbia menor i la "moneria". És una veritable peça de joguina, pintada amb tons pastel: blau, blanc i rosa, simètrica, amb teulat de ceràmica amb forma d'escates de colors vius i brillants.

"Tinglado" de la cuina

Està situat al jardí del mig. És un edifici simple.

Font amb brollador

Està situada al jardí del mig, a la placeta de davant de la façana posterior.

El llac

Està ubicat al final del jardí del mig, entre aquest i el bosc. Té un perfil irregular i un mur de contenció a la cara sud, tot decorat amb rocalla, i és a peu pla a la cara nord. L'aigua li arriba per un canal que neix d'una gruta artificial espectacular, tota de rocalla, a la cantonada nord-est de la cleda. Té dues illes de rocalla, comunicades amb ponts. A la part nord hi ha un mirador de forma rodona (glorieta del llac).

El bosc

Tota la zona nord és ocupada per un bosc salvatge aïllat de pins, matolls i altres espècies florals de la nostra latitud. No hi ha edificis en aquesta zona. El bosc és solcat, de nord a sud, per un barranc que condueix les aigües naturals. El barranc travessa la cleda per la gruta artificial situada al nord-est de la tanca i és creuat per diversos ponts.

El picador

Està situat entre el bosc i el llac. És de construcció senzilla i simètrica, amb teulat ceràmic molt pendent.

Parc infantil

Està ubicat al jardí del mig, tocant al bosc.

Canal

Neix de la gruta artificial i condueix l'aigua que alimenta el llac. Aquesta aigua sobreix del llac i forma petits salts al jardí del mig.

ANNEX 3

Entorn de protecció

L'entorn de protecció del Parc Samà, de Cambrils, està delimitat per les línies següents:

Al nord: línia de 150 m al nord del límit entre els termes municipals de Montbrí del Camp i Cambrils, dins del terme municipal de Montbrí del Camp.

Al sud: la línia a 500 m al sud de la carretera de l'Hospitalet de l'Infant al Mas Sedó, coneguda també per carretera de Vinyols i els Arcs.

A l'est: la línia que segueix el marge dret del camí de Mont-roig del Camp a Cambrils, des de la línia del límit nord fins a la del límit sud.

A l'oest: la línia que segueix el marge esquerre del torrent d'en Gené, des de la seva intersecció amb el límit nord fins a la que es produeix amb el límit sud.

(91.353.076)

RESOLUCIÓ

de 16 de juny de 1992, per la qual es dona publicitat a l'Acord del Govern de la Generalitat de Catalunya de 9 de juny de 1992, de declaració de bé d'interès cultural, en la categoria de monument, de l'església de Sant Climent d'Iran, al Pont de Suert, juntament amb les seves parts integrants, i de delimitació del seu entorn de protecció.

Atès que en data 9 de juny de 1992, el Govern de la Generalitat va aprovar l'Acord de declaració de bé d'interès cultural, en la categoria de monument, de l'església de Sant Climent d'Iran, al Pont de Suert (Alta Ribagorça), juntament amb les seves parts integrants, i de delimitació del seu entorn de protecció,

HE RESOLT:

Donar publicitat a l'Acord del Govern de la Generalitat de 9 de juny de 1992, que es transcriu annex a la present Resolució.

Barcelona, 16 de juny de 1992

JOAN GUITART I AGELL
Conseller de Cultura

ACORD

de declaració de bé d'interès cultural, en la categoria de monument, de l'església de Sant Climent d'Iran, al Pont de Suert, juntament amb les seves parts integrants, i de delimitació del seu entorn de protecció.

Vist que el Departament de Cultura, per Resolució de 29 d'octubre de 1990, va incoar expedient per a la declaració de bé d'interès cultural en la categoria de monument de l'església de Sant Climent d'Iran, al Pont de Suert (Alta Ribagorça), i per delimitar-ne l'entorn; dins d'aquesta església s'ubiquen un conjunt de parts integrants, pertinències i accessoris que s'han d'entendre compresos en la declaració; i atès que s'han complert tots els tràmits preceptius en la instrucció d'aquest expedient;

Atesos els articles 9 i següents de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric, i el Decret 267/1991, de 25 de novembre, sobre la declaració de béns d'interès cultural, i l'inventari del patrimoni cultural moble de Catalunya, a proposta del conseller de Cultura, el Govern

ACORDA:

—1 Declarar bé d'interès cultural en la categoria de monument l'església de Sant Climent d'Iran, al Pont de Suert (Alta Ribagorça), segons la descripció i la ubicació que consta a l'annex 1 d'aquest Acord i en els plànols que figuren a l'expedient, juntament amb les parts integrants, les pertinències i accessoris que es fixen a l'annex 2 del present Acord.

—2 Definir el seu entorn de protecció amb la delimitació que consta a l'annex 3 d'aquest Acord i en els plànols de l'expedient de referència.

ANNEX 1

L'església parroquial de Sant Climent d'Iran es troba al petit nucli d'Iran, del municipi del Pont de Suert (Alta Ribagorça), a 1.288 m d'altitud i a la riba esquerra de la Noguera de Tor. L'esmentada església s'alinea en l'eix viari que configura el nucli del poble d'Iran. Es tracta d'una obra romànica amb una sola nau coberta amb volta de canó i capçada per un absis semicircular. Els murs són de carreu ben treballat, si bé a la part alta, en el nivell del sostremori sobrealçat, l'aparell és força més irregular. A la façana de ponent s'obre una finestra d'espiellera sota del campanar d'espada de dos ulls. La porta és allindanada i es troba al frontis meridional; damunt seu hi ha una petita fornicula i al seu costat una finestra allargassada. Dins del temple, als peus de la nau, es troba un cor elevat. L'església, encara que romànica, mostra una segona etapa constructiva que podria correspondre als segles XVII-XVIII.

ANNEX 2

Com a béns mobles que formen part integrant de l'església de Sant Climent d'Iran, i ubicats dins d'aquesta, mereixen una protecció especial: Imatge de Sant Climent. Escultura o talla de fusta policromada. Mides: 86 cm d'alçada, 36,5 cm d'amplada i 17 cm de gruix. Representa Sant Climent, amb mitra daurada, túnica blanca amb ornaments daurats i capa vermella. Amb la mà esquerra sosté un llibre amb inscripcions il·legibles, encara que sembla que hi ha traces d'una datació. A la dreta sembla que pogués sostenir un objecte, possiblement un bàcul. El seu estat de conservació es pot qualificar de regular.

Pica baptismal que forma part del mobiliari litúrgic. Tècnica: pedra buidada. Mides: 73 cm d'alçada, 75 cm d'amplada i 72 cm de gruix. Es tracta d'una pica baptismal d'una sola peça, adossada a la paret, enquistada i pintada de color blau, com la resta de l'església. La pintura, però, està molt malmesa. El seu estat de conservació es pot qualificar de bo.

Imatge de la Mare de Déu del Roser amb el Nen al braç esquerre sostenint la bola del món. Es tracta d'una escultura de fusta. Tècnica: talla i policromia. Mides: 28 cm d'alçada, 10 cm d'amplada i 5,5 cm de gruix. S'ha trobat una orla amb motius florals, incompleta, que devia envoltar la imatge i que simbolitzava el rosari. És possible que la imatge hagi estat pintada de nou en data indeterminada. L'estat de conservació es pot qualificar de regular.

Campana que forma part del mobiliari litúrgic. Campana de bronze amb inscripcions a la part inferior. Tècnica: fosa. Mides: 49 cm d'alçada, 40 cm d'amplada i 40 cm de gruix. L'estat de conservació es pot qualificar de bo.

ANNEX 3

La delimitació de l'entorn de protecció està formada per una línia imaginària que neix a la carretera d'accés al poble, a 50 metres de la primera casa. Des d'aquí segueix en direcció sud-oest fins a trobar la cota 1.260, per on segueix fins a trobar el punt d'inflexió, on el pla de cota agafa la direcció nord. Aquí gira en direcció nord-est fins a trobar el pla del camí d'accés a